

کارشناسان درباره ویژگی‌های طراحان گرافیک جوان می‌گویند

نسلی آگاه بدون خلاقیت

شکیبا افخمی راد

گزارش

امروزه مراکز آموزش گرافیک در مشهد نسبت به سال‌های گذشته افزایش پیدا کرده‌اند و این رشته در مراکز رسمی و غیررسمی مختلفی آموزش داده می‌شود، اما آیا این وضع به خروجی بیشتری در بازار کار منجر شده است؟

ما هم زمان با فرارسیدن روز جهانی «گرافیک»، برای شناسایی نقاط قوت و ضعف فعلی تدریس گرافیک در مراکز رسمی و غیررسمی مشهد و بررسی وضعیت نسل جدید هنرجویان گرافیک به سراغ سه مدرس و طراح گرافیک رفتیم و نظر آن‌ها را در این باره جویا شدیم که در ادامه می‌خوانید.

● کم‌رنگ شدن حضور استادان مؤثر در دانشگاه‌ها کاظم خراسانی، مدرس و طراح گرافیک، با اشاره به ویژگی‌های اقتصادی، سیاحتی و زیارتی مشهد، می‌گوید: مشهد از لحاظ حوزیم جمعیتی اش و حضور هنرمندان نامی به ویژه در حوزه گرافیک و تبلیغات، شهری مهم، حساس و تأثیرگذار است.

با وجود این، فضای آموزشی آن دست‌کم در شش‌هفت سال گذشته خروجی قابل توجهی مشابه سابق نداشته است. این درحالی است که تعداد

دانشگاه‌های غیردولتی در مشهد بیشتر شده‌اند و به قول یکی از استادان پیشکسوت، در هر خانواده‌ای یک طراح گرافیک به نمایندگی از جامعه گرافیک داریم. این هنرمندان کاهش میل و رغبت دانشجویان متأثر از نبود شغل پس از فارغ التحصیلی را یکی از دلایل اصلی افت آموزش در مشهد می‌دانند و می‌گویند: در سال‌های خیلی دور خروجی رشته گرافیک پذیرفتنی بود، ولی الان به ندرت می‌توانیم در کلاس‌ها گرافیک خوب پیدا کنیم. خراسانی همچنین یادآوری می‌کند: کیفیت آموزش در دانشگاه‌ها هم ضعیف شده است که یکی از علت‌هایش

را می‌توان کم‌رنگ شدن حضور برخی استادان مؤثر در دانشگاه‌ها دانست. این استادان

معمولاً به دلیل حق الزحمه‌های اندکی که دانشگاه پرداخت می‌کند، ترجیح می‌دهند بیرون از این محیط مشغول فعالیت شوند.

او با اشاره به سرفصل‌های درسی متعدد و زیرشاخه‌های گسترده رشته گرافیک بیان می‌کند: دانشجویان مافکر می‌کنند

که فقط باید طراح خوبی باشند، یعنی پشت میزشان بنشینند و پوستر، نشانه، جلد کتاب و... طراحی کنند. اما آن‌ها باید با حوزه‌های مدیریت هنری، تبلیغات و کار گروهی هم آشنا شوند و در کنار طراحی، برنامه‌ریزی، طراحی و اجرای پویش‌های مختلف تبلیغاتی، شناخت رسانه‌های مناسب با هر محتوا و... را تجربه کنند. متأسفانه این مباحث در

دانشگاه‌ها بسیار اندک است یا تدریس نمی‌شود و دانشجویان فقط به فضای طراحی محدود می‌شوند. به نظر خراسانی، دانشجویانی موفق‌تر هستند که علاوه بر حضور در کلاس‌های درس، در آژانس‌های تبلیغاتی هم حاضر شوند. کارآموزی برون و ارتباط مستقیمی با مشتری و سفارش دهنده و چالش‌های روبه‌رو شدن با آن برقرار کنند و تجربه بیاموزند. او همچنین به اهمیت حضور دانشجویان در کارگاه‌های انتقال تجربه در کنار کلاس‌های درس دانشگاه تأکید می‌کند. این هنرمندان در پایان صحبت‌هایش درباره ورودی‌های جدید رشته گرافیک نیز یادآوری می‌کند: نسل جدید به واسطه حضور گسترده در فضای مجازی، دید بصری قوی‌تری نسبت به نسل‌های گذشته اش دارد. اما در واقع خروجی قابل توجهی نسبت به نسل گذشته ندارد.

او ادامه می‌دهد: در گذشته تعداد قابل ملاحظه‌ای طراح خوب پرورش می‌یافت و امروز به راحتی نمی‌توان

طراح خوب و استاندارد را از بین فارغ التحصیلان برای معرفی به استودیوها و آژانس‌های تبلیغاتی انتخاب کرد. خراسانی همچنین تأکید می‌کند: منابع و سایت‌هایی که در همه دنیا خوراکی آماده طراحان گرافیک هستند، از دیگر مواردی هستند که یک طراح خوب را دیگر وادار به تفکر، اتود زدن و طراحی مناسب نمی‌کنند. نبود شناخت درست مشتری از طراحی مناسب نیز از معضلات همیشگی جامعه گرافیک بوده و هست.

● اشتیاقی برای یادگیری وجود ندارد حامد محمدیان که سابقه تدریس در دانشگاه‌ها، آموزشگاه‌ها و دوره‌های خصوصی را در کارنامه خود دارد، درباره استادانی که این روزها رشته گرافیک را تدریس می‌کنند، می‌گوید: به نظرم برخی استادان گرافیک، صلاحیت معلمی را ندارند و مدیر گروه یا رئیس آموزش آن‌ها را اشتباه انتخاب کرده‌اند.

او با تأکید بر ضرورت مرکزشدن میان معلمان و هنرمندان می‌گوید: یک استاد برای انتقال مناسب درسی باید روان شناسی بلد باشد و بتواند با نسل جدید ارتباط برقرار کند و حرفشان را بفهمد. از این رو

یک طراح گرافیک حرفه‌ای لزوماً نمی‌تواند یک مدرس خوب هم باشد. محمدیان ادامه می‌دهد: معضل دیگر، حق الزحمه‌های اندکی است که دانشگاه‌ها به استادان پرداخت می‌کند. این اتفاق باعث شده است

برخی استادان از تدریس انصراف دهند و دانشگاه‌ها هم به سراغ استادان کم‌تجربه‌تر یا دانشجویان تازه فارغ التحصیل شده بروند.

این استاد دانشگاه همچنین درباره تفاوت‌های نسل جدید

با گذشته یادآوری می‌کند: بچه‌های دهه ۶۰ از لحاظ شخصیتی متواضع‌تر بودند و میل بیشتری به یادگیری و رشد شخصی داشتند، اما نسل جدید گویا خودش را نیازمند دانش نمی‌بیند و احساس می‌کند با مسائل دیگری مانند پول و رابطه می‌تواند کارش را پیش ببرد. او ادامه می‌دهد: الان دانشجویان فقط به قبول شدن فکر می‌کنند و متأسفانه تعداد افراد مشتاق در میان آن‌ها بسیار کم است. البته این وضعیت در آموزشگاه و سپس در کلاس‌های آزاد بهتر است و هنرجویان با اشتیاق بیشتری شرکت می‌کنند. محمدیان در مجموع وضعیت آموزش در مشهد را رضایت‌بخش نمی‌داند و تأکید می‌کند: حوصله نداشتن مخاطب برای یادگیری و دغدغه‌های مختلف معلمان باعث شده است آن‌ها دادوستدی که باید بین این دو دسته برقرار شود، به درستی شکل نگیرد. این استاد دانشگاه یادآوری می‌کند: وقتی استادان در کلاس‌های دانشگاه

می‌بینند اشتیاق به یادگیری وجود ندارد، کمترین میزان اطلاعات را در اختیار دانشجویان می‌گذارند و دانشجویان هم با همان اطلاعات کم وارد بازار کار می‌شوند و توانایی لازم را برای طراحی ندارند. او همچنین با اشاره به استقبال هنرجویان از کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی کوتاه مدت، می‌گوید: عموم مردم به ویژه قشر جوان، حوصله‌شان نسبت به گذشته کمتر شده است. از این رو کارگاه‌های زودبازده بیشتر استقبال می‌کنند و باتوجه به انگیزه‌شان، داده‌های

بهتری هم دریافت می‌کنند، درحالی که در دانشگاه این انگیزه وجود ندارد و کاری هم نمی‌توان برای آن انجام داد. مگر اینکه همه همت کنند و به شیوه دیگری درس دهند. محمدیان که کارگاه‌های انتقال تجربه را در این مسیر بسیار تأثیرگذار می‌داند، می‌گوید: به نظرم یکی از پارامترهای مهمی که باید خارج از دنیای گرافیک هم به آن پرداخت کرد، یادگیری گفت‌وگو کردن است. الان نسل جدید فقط برای سرگرمی بلد است گفت‌وگو کند و نمی‌داند چگونه با مشتری یا افرادی که می‌خواهد با آن‌ها تجارت داشته باشد، صحبت کند. از این رو به نظرم باید در دانشگاه، درس و واحدی برای یادگیری

گفت‌وگو کردن تعریف شود. این استاد دانشگاه نظرش درباره نسل جدید رشته گرافیک را چنین بیان می‌کند: نسل جدید بسیار به کپی‌کاری اعتقاد دارد و دسترسی راحت به اینترنت آن‌ها را تنبل کرده است.

با وجود این، من همواره سر کلاس‌هایم اصرار دارم که دانشجویان از ذهن خودشان استفاده کنند و بهره‌گیری از ابزارها را در اولویت دوم قرار دهند. او یادآوری می‌کند: هنر گرافیک مجموعه‌ای از توانمندی‌های مختلف در

حوزه هنر است و ما به کسی می‌توانیم بگوییم طراح گرافیک که مبانی هنر را بداند، سبک‌های مختلف در دنیا را بشناسد و همچنین عکاسی، نقاشی و خوش‌نویسی بلد باشد. اما الان بسیاری از هنرجویان به واسطه استفاده از ابزارها تنبل شده‌اند و برای یادگیری خوش‌نویسی، نقاشی و... مقاومت می‌کنند. در واقع آن‌ها باور دارند همه چیز را می‌توانند با استفاده از نرم‌افزار بکشند. اما این تفکر غلط است و خلاقیتشان را کم می‌کند.

محمدیان در پایان صحبت‌هایش می‌گوید: به نظرم فقط ۱۰ درصد هنرجویان نسل جدید خلاق هستند و می‌توانند اتفاقات متفاوتی را در گرافیک مشهد رقم بزنند و بقیه خیلی جای کار دارند.

● تأثیر زیاد فضای مجازی

مجتبی ادیبی، طراح گرافیک که مدتی در تهران مشغول

به فعالیت بوده است، باور دارد خروجی آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌های مشهد نسبت به گذشته بهتر شده است. او همچنین می‌گوید: دانشجویان جدید به دلیل وجود اینترنت خیلی آگاه‌تر هستند و تا حدودی در جریان گرافیک روز دنیا قرار دارند. همچنین باتوجه به فعالیت آموزشگاه‌های مختلف در زمینه گرافیک، آن‌ها فرصت این را دارند که در کنار دانشگاه، در فضای دیگری هم آموزش ببینند.

این هنرمند همچنین فعالیت آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌ها در مشهد را مؤثر می‌داند و یادآوری می‌کند: الان اگر به آثاری که در سطح دانشجویی اجرامی شوند نگاه کنید، با آثار بهتر و استانداردتری نسبت به گذشته روبه‌رو می‌شوید که بی‌شک تأثیر فضای آموزشی است که در مشهد در جریان است. او درباره ویژگی‌های آثار نسل جدیدی که در حوزه گرافیک فعالیت می‌کنند نیز بیان می‌کند: هنوز برای قضاوت درباره نسل جدید و شاخصه‌های کاری‌شان خیلی زود است و باید چند سال دیگر صبر کنیم تا بتوانیم ویژگی‌های کاری آن‌ها را بررسی کنیم.

ادیبی با اشاره به تأثیر زیاد فضای مجازی بر نسل امروز گرافیک، می‌گوید: نسل جدید به منابع بیشتری دسترسی دارد و با ترند روز دنیا آشناست. این اتفاق مثبتی است ولی من درست نمی‌دانم که همه چیز هم طبق فضای مجازی پیش برود.

این هنرمند همچنین درباره کارایی شیوه کلاسیک تدریس نسبت به کارایی حضور در کارگاه‌های انتقال تجربه در دنیای امروز، می‌گوید: با وجود آنکه فضای آکادمیک ما قدیمی است و آنچه در دانشگاه‌ها تدریس می‌شود، مطابق علم روز دنیا نیست، باز هم نمی‌توان آن را حذف کرد. در واقع ما هم به شیوه کلاسیک تدریس و هم به کارگاه‌های هنر و تجربه نیاز داریم و باید هر دو را به موازات هم پیش ببریم.

او ادامه می‌دهد: آموزش کلاسیک به تنهایی پاسخگوی نیاز جامعه امروز نیست و نمی‌تواند خلاقیت ایجاد کند. در واقع دانشجویان اگر می‌خواهند خلاق باشند، باید منابع دیگر را بررسی و آثار طراحان مختلف را تماشا کنند.

ادیبی برگزاری نمایشگاه و کارگاه‌های آموزشی را در بهبود وضعیت گرافیک در مشهد مؤثر می‌داند و یادآوری می‌کند: متأسفانه این روزها خیلی کم شاهد برگزاری کارگاه‌ها و نمایشگاه‌های گرافیک در مشهد هستیم که علت را هم شاید بتوانیم بی‌انگیزه بودن هنرمندانمان بدانیم. همچنین ما در حوزه گرافیک جشنواره‌ای در حد نام مشهد نداریم که بتواند شور و اشتیاقی ایجاد و هنرمندان جدید معرفی کند.

این هنرمند می‌افزاید: الان فضای کشور به گونه‌ای است که هنرمندان ترجیح می‌دهند فقط کارهای شخصی خودشان را پیگیری کنند و دیگر به دنبال هم‌فکری و فعالیت گروهی نیستند.

به فعالیت بوده است، باور دارد خروجی آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌های مشهد نسبت به گذشته بهتر شده است.

او همچنین می‌گوید: دانشجویان جدید به دلیل وجود اینترنت خیلی آگاه‌تر هستند و تا حدودی در جریان گرافیک روز دنیا قرار دارند. همچنین باتوجه به فعالیت آموزشگاه‌های مختلف در زمینه گرافیک، آن‌ها فرصت این را دارند که در کنار دانشگاه، در فضای دیگری هم آموزش ببینند.

این هنرمند همچنین فعالیت آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌ها در مشهد را مؤثر می‌داند و یادآوری می‌کند: الان اگر به آثاری که در سطح دانشجویی اجرامی شوند نگاه کنید، با آثار بهتر و استانداردتری نسبت به گذشته روبه‌رو می‌شوید که بی‌شک تأثیر فضای آموزشی است که در مشهد در جریان است. او درباره ویژگی‌های آثار نسل جدیدی که در حوزه گرافیک فعالیت می‌کنند نیز بیان می‌کند: هنوز برای قضاوت درباره نسل جدید و شاخصه‌های کاری‌شان خیلی زود است و باید چند سال دیگر صبر کنیم تا بتوانیم ویژگی‌های کاری آن‌ها را بررسی کنیم.

ادیبی با اشاره به تأثیر زیاد فضای مجازی بر نسل امروز گرافیک، می‌گوید: نسل جدید به منابع بیشتری دسترسی دارد و با ترند روز دنیا آشناست. این اتفاق مثبتی است ولی من درست نمی‌دانم که همه چیز هم طبق فضای مجازی پیش برود.

این هنرمند همچنین درباره کارایی شیوه کلاسیک تدریس نسبت به کارایی حضور در کارگاه‌های انتقال تجربه در دنیای امروز، می‌گوید: با وجود آنکه فضای آکادمیک ما قدیمی است و آنچه در دانشگاه‌ها تدریس می‌شود، مطابق علم روز دنیا نیست، باز هم نمی‌توان آن را حذف کرد. در واقع ما هم به شیوه کلاسیک تدریس و هم به کارگاه‌های هنر و تجربه نیاز داریم و باید هر دو را به موازات هم پیش ببریم.

او ادامه می‌دهد: آموزش کلاسیک به تنهایی پاسخگوی نیاز جامعه امروز نیست و نمی‌تواند خلاقیت ایجاد کند. در واقع دانشجویان اگر می‌خواهند خلاق باشند، باید منابع دیگر را بررسی و آثار طراحان مختلف را تماشا کنند.

ادیبی برگزاری نمایشگاه و کارگاه‌های آموزشی را در بهبود وضعیت گرافیک در مشهد مؤثر می‌داند و یادآوری می‌کند: متأسفانه این روزها خیلی کم شاهد برگزاری کارگاه‌ها و نمایشگاه‌های گرافیک در مشهد هستیم که علت را هم شاید بتوانیم بی‌انگیزه بودن هنرمندانمان بدانیم. همچنین ما در حوزه گرافیک جشنواره‌ای در حد نام مشهد نداریم که بتواند شور و اشتیاقی ایجاد و هنرمندان جدید معرفی کند.

این هنرمند می‌افزاید: الان فضای کشور به گونه‌ای است که هنرمندان ترجیح می‌دهند فقط کارهای شخصی خودشان را پیگیری کنند و دیگر به دنبال هم‌فکری و فعالیت گروهی نیستند.

به فعالیت بوده است، باور دارد خروجی آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌های مشهد نسبت به گذشته بهتر شده است.

او همچنین می‌گوید: دانشجویان جدید به دلیل وجود اینترنت خیلی آگاه‌تر هستند و تا حدودی در جریان گرافیک روز دنیا قرار دارند. همچنین باتوجه به فعالیت آموزشگاه‌های مختلف در زمینه گرافیک، آن‌ها فرصت این را دارند که در کنار دانشگاه، در فضای دیگری هم آموزش ببینند.

این هنرمند همچنین فعالیت آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌ها در مشهد را مؤثر می‌داند و یادآوری می‌کند: الان اگر به آثاری که در سطح دانشجویی اجرامی شوند نگاه کنید، با آثار بهتر و استانداردتری نسبت به گذشته روبه‌رو می‌شوید که بی‌شک تأثیر فضای آموزشی است که در مشهد در جریان است. او درباره ویژگی‌های آثار نسل جدیدی که در حوزه گرافیک فعالیت می‌کنند نیز بیان می‌کند: هنوز برای قضاوت درباره نسل جدید و شاخصه‌های کاری‌شان خیلی زود است و باید چند سال دیگر صبر کنیم تا بتوانیم ویژگی‌های کاری آن‌ها را بررسی کنیم.

ادیبی با اشاره به تأثیر زیاد فضای مجازی بر نسل امروز گرافیک، می‌گوید: نسل جدید به منابع بیشتری دسترسی دارد و با ترند روز دنیا آشناست. این اتفاق مثبتی است ولی من درست نمی‌دانم که همه چیز هم طبق فضای مجازی پیش برود.

این هنرمند همچنین درباره کارایی شیوه کلاسیک تدریس نسبت به کارایی حضور در کارگاه‌های انتقال تجربه در دنیای امروز، می‌گوید: با وجود آنکه فضای آکادمیک ما قدیمی است و آنچه در دانشگاه‌ها تدریس می‌شود، مطابق علم روز دنیا نیست، باز هم نمی‌توان آن را حذف کرد. در واقع ما هم به شیوه کلاسیک تدریس و هم به کارگاه‌های هنر و تجربه نیاز داریم و باید هر دو را به موازات هم پیش ببریم.

او ادامه می‌دهد: آموزش کلاسیک به تنهایی پاسخگوی نیاز جامعه امروز نیست و نمی‌تواند خلاقیت ایجاد کند. در واقع دانشجویان اگر می‌خواهند خلاق باشند، باید منابع دیگر را بررسی و آثار طراحان مختلف را تماشا کنند.

ادیبی برگزاری نمایشگاه و کارگاه‌های آموزشی را در بهبود وضعیت گرافیک در مشهد مؤثر می‌داند و یادآوری می‌کند: متأسفانه این روزها خیلی کم شاهد برگزاری کارگاه‌ها و نمایشگاه‌های گرافیک در مشهد هستیم که علت را هم شاید بتوانیم بی‌انگیزه بودن هنرمندانمان بدانیم. همچنین ما در حوزه گرافیک جشنواره‌ای در حد نام مشهد نداریم که بتواند شور و اشتیاقی ایجاد و هنرمندان جدید معرفی کند.

این هنرمند می‌افزاید: الان فضای کشور به گونه‌ای است که هنرمندان ترجیح می‌دهند فقط کارهای شخصی خودشان را پیگیری کنند و دیگر به دنبال هم‌فکری و فعالیت گروهی نیستند.

تماشاخانه

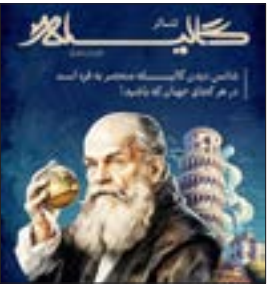
تئاتر «هشتگ، بچه شهرستانی ام» روی صحنه می‌رود

تئاتر کم‌درد «هشتگ، بچه شهرستانی ام» به نویسندگی و کارگردانی نوید اسدیان از یکشنبه ۱۹ اردیبهشت هر شب ساعت ۲۰ در سالن تماشاخانه استاد لطفی پردیس تئاتر مستقل روی صحنه می‌رود. این تئاتر داستان یک پسر جوان

شهرستانی است که به شهری بزرگ رفته است، ولی اوضاع طبق خواسته‌اش پیش نمی‌رود. او تلاش می‌کند خودش را به جامعه ثابت کند. در نمایش «هشتگ، بچه شهرستانی ام» محمدحسین خسروی به ایفای نقش می‌پردازد.

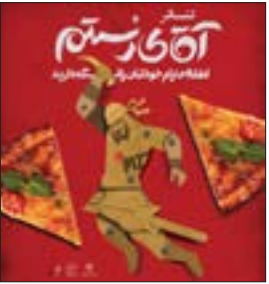
آغاز اجراهای نمایش «گالیله»

نمایش «گالیله» به کارگردانی رضا احمدی از سه شنبه ۱۱ اردیبهشت هر شب ساعت ۲۰:۳۰ در تماشاخانه شامل روی صحنه می‌رود. نمایشنامه این اثر نوشته برتولت برشت است و ارزش خیرآبادی آن را بازنویسی کرده است. گروه بازیگران نمایش «گالیله»

را ساجد اندرون، بهار کلاهی، فریبا عابدین زاده، علی عبداللهی، امیر جوادزاده، وحید غلامی، دریا تاجیرودی، محمدرخی، فاجان جعفرزاده، ارمان صفری، رضا میرعرب و حامد علیزاده تشکیل می‌دهند.

اجرای نمایش «آقای رستم» در پردیس مستقل

اجرای نمایش «آقای رستم»! لطفاً احترام خودتان را نگه دارید» به نویسندگی ستاره فرسا و کارگردانی مصطفی نصیری از یکشنبه ۱۶ اردیبهشت آغاز می‌شود. تارخ اردشیری، جلال شهبازنژاد، محمدرضا ارجمندی، محمد سادات،

سجاد علی آبادی، حجت سادات، امیرحسین خطیبیان و رامین رخ فرور از جمله بازیگرانی هستند که در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازند. نمایش «آقای رستم» لطفاً احترام خودتان را نگه دارید» از ۱۶ اردیبهشت هر شب ساعت ۲۰:۳۰ در تماشاخانه انوشیروان ارجمند پردیس تئاتر مستقل روی صحنه می‌رود.

نگارستان

نگارخانه آسمان میزبان نمایشگاه گروهی «درون»

نمایشگاه گروهی حجم «درون» روز پنجشنبه ۱۶ اردیبهشت در نگارخانه آسمان افتتاح شد. در این نمایشگاه آثار فهیمه ثوابی، سیما حسینی، فریدون زارع، اکرم زاده غلام، سمیه سیریری، مریم طباطبائی مشهدی، ملیکا عباچی، امیرحسین

کیهانی، سحر لولاسانی، فائزه محمدی، آپدا نخعی، نجمه وفایی و یاسمین هادیان مهر به نمایش گذاشته شده است. نمایشگاه «درون» تا سه شنبه ۱۱ اردیبهشت ادامه دارد و علاقه‌مندان می‌توانند برای بازدید از آثار آن از ساعت ۱۸ تا ۲۱ به نگارخانه آسمان واقع در وکیل آباد ۲۸ مراجعه کنند.

افتتاح نمایشگاه «بی شهرنشین»

نمایشگاه انفرادی نقاشی «بی شهرنشین» دیروز ۱۷ اردیبهشت در نگارخانه رادین آغاز به کار کرد. در این نمایشگاه مجموعه آثار نقاشی کیمیا خادم در معرض دید عموم قرار گرفته است. نمایشگاه نقاشی «بی شهرنشین» تا چهرشنبه ۱۱ اردیبهشت

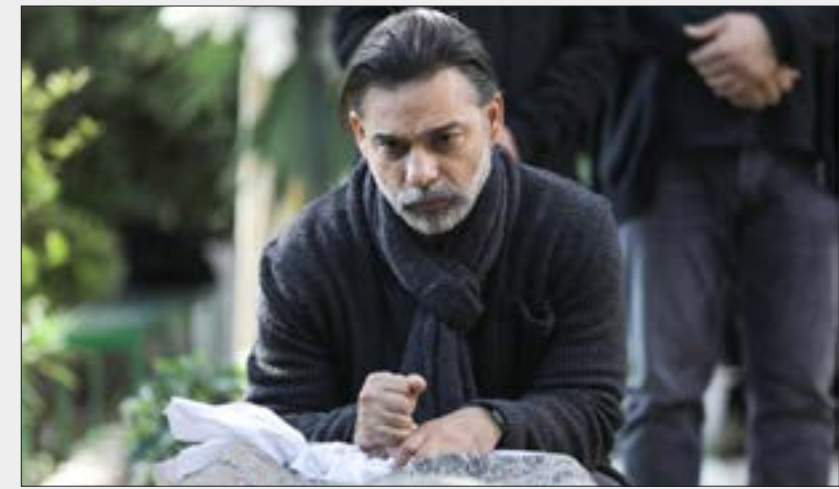
ادامه دارد و علاقه‌مندان می‌توانند برای بازدید از آثار آن از ساعت ۱۷ تا ۲۱ به نگارخانه رادین واقع در حامد جنوبی ۱۲ پلاک ۱۳۷ مراجعه کنند.

چارشوق هنر

تقدیر شورای عالی انقلاب فرهنگی از «رستگاری»

شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه‌ای با حضور کارگردان و بازیگران سریال «رستگاری»، از عوامل این مجموعه تلویزیونی قدردانی کرد. به گزارش ایسنا، در این جلسه حجت الاسلام والمسلمین عبدالحسین خسرو پناه، دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، درباره گنجینه‌های «رستگاری» گفت: این سریال توانست مردم را با سلاقی مختلف پای تلویزیون بنشاند.

چشم به راه افعی واقعی

نگاهی به سریال «افعی تهران» ساخته سامان مقدم

محمد عنبرسوز

تهران است. در ادامه اما همه بار روان شناسانه «افعی تهران» به شخصیت آرمان بیانی اختصاص می‌یابد و هنوز خبری از قاتل قطعی و پیچیدگی‌های روانی شخصیت او در سریال نیست. عجیب اینکه در قسمت‌های منتشر شده از «افعی تهران» اساساً خبری از مسائل جنایی هم نیست و در عوض، سکانس‌هایی با حال و هوای کم‌دردی، بخشی از فضای اثر را پر می‌کنند.

مشکل بزرگ قسمت‌های منتشر شده از سریال «افعی تهران» کندبودن ضرب‌آهنگ قصه و تزییق بیش از حد آرام اطلاعات است. از اولین رویارویی آرمان بیانی با زنی که گفته می‌شود افعی تهران است، تا زمانی که دیدار این دو شخصیت شکل می‌گیرد، بیشتر از یک قسمت فاصله وجود دارد و سکانس‌های اضافی به قدری پرتعداد هستند که تدوین دوباره آن‌ها می‌تواند تعداد قسمت‌ها را کم کند.

با این حال، شکی نیست که فیلم‌نامه «افعی تهران» درحال انجام کاشت‌های پرشماری است که بیشتر آن‌ها را با استفاده از فلش‌بک‌ها به دوران کودکی آرمان طراحی می‌کند. از این منظر می‌توان امیدوار بود که سریال در قسمت‌های آینده به برداشت‌های جذابی برسد و به خوبی از این مقدمات طولانی بهره‌برداری کند. می‌توان حدس زد که بخشی از این

برداشت‌ها به اتاق درمان مربوط می‌شود، جایی که شخصیت اصلی قصه برابر گذشته و درونپنداریش مقاومت می‌کند و اگر این مقاومت بشکند، احتمالاً چهره آرمان بیانی کامل‌تر و انگیزه‌های شخصی او روشن‌تر خواهد شد. علاوه بر این، نوع ارتباط پدر و پسر در این مجموعه تلویزیونی، ناورانه و کارآمد است؛ یعنی این نوع ارتباط والدین با فرزندان مطلوب نیست، اما باورپذیر و حاوی نکات تربیتی ویژه‌ای است که می‌تواند برای والدینی که احساس می‌کنند رابطه آن‌ها با فرزندانشان مخدوش شده است، تأمل‌برانگیز باشد.

از منظر اجرایی، «افعی تهران» سریالی خوش‌ساخت و جذاب است که بازی‌های یکدست و مطلوبی دارد. حضور بازیگران شناخته‌شده، کاربلد و محبوبی مثل

شنبه ۱۸ آبان ۱۴۰۰ شماره ۲۲۰۶

۱۱

